

מרגש: הנב' רחל הבר תח' אשת הרב אברהם ישעיהו הבר צ"ל בפרקיו יומן מחייו ארוכי המעש

[32]

ברוך ד'

עשׂו רופאיו של בעלי "ספורט" בטיפוס אל מחלקת העיניים וחזרה לפנים.

*

כשיצאה שבת מיהר בעלי לעשה שני טלפונים. הראשון היה להוריו. היה זה הרגלו הקבוע להתקשר להוריו שיחיו מיד עם יצאת השבת להרשותו. נספה החשש שמא הידיעה על אשפוזו בבית החולים תגעה לאוזניהם שלו ממנה. בעלי לא רצה שהוריו ישמעו על המצב ממיishaו אחר ידango חיללה ולבן, ברגע שיצאה השבת מיהר לצצל אליהם. מספר בקצרה על מה שהיה ומסביר בארכיות שהמצב ב"ה בשליטה כרגע ואין סיבה לחושש. הוא אומנם מאושפז אבל הרופאים מודוצים מן התגובה של הנוף לטיפול. הטלפון השני היה לחובש והוא מוחזק הקובלן. עוד לפני שדיבר עם מומחים בנפרולוגיה או עם הרופא האיש שלו, היה דוחף לו לומר תודה. לעדכן את החובש שהמצב יציב ולהסביר שוב כמה גדול החסד שעשה.

הڌחיה בעזרת טיפולים כאלו ואחרים. עדין עם התרופות ולמרות עילוון, מצב של דחיה הוא איזמו של כל מושתל, וכאשר הגענו אליו, רק טבעי שהינו לחוצים ומכווהלים משאו.

*

במהלך השבת תחונני יצא ממון נשוא פרי והועברנו למחלקה. לפי הספר היינו שייכים למחלקת פנימית אך לא רצינו לעלות אליה. מחלקת פנימית היא מחלקה שמאושפזים בה חולמים הנושאים זיהומיים וחידקיים וכן כאשר מכניםים אליה מושתל כליה משתדים להכניסו אותו לחדר של בידוד מגע. באותו שבת לא היה חדר בידוד פניו וכן רצינו להיכנס למחלקת כירורגיה. לאכזבנתנו, גם בה לא הייתה מיטה פנואה, לכן בסופו של דבר הוציאו אותנו אל מחלקת עיניים.

מה הקשר בין מצב של דחיה למחלקת עיניים? לא כלום, מלבד העובדה שזו מחלקה סטרילית יחסית. וכך, לאורך כל ימי האשפוז

שנת תשע"א, שלוש שנים לאחר ההשתלה, שבת אחר הצהרים לאח שיצא החובש הוקל לשניונו באחת. אצל בעלי ניתן היה לראות את ההקלה מבחן רפואי ממש! הלחץ בו היה נתון, נרגע. הידיעה שהאנשים בבית אינם דואגים עוד, שימהה אותו והניחה את דעתו ודברים אלו השפיעו על מצבו הבריאותי. כתע, כאשר הרפה מדאגתו, התפנה לטפל בכל הסובב אותו בבית החולים.

בכובעו המקורי היה בעלי רב ומורה הוראה, בקייא עצום בהלכות שבת ובכל הנושאים של אמרה לגוי. כך, גם בבית החולים הוא ידע היטב מה לעשות, מה לומר לאח נוכרי לעשות ומה לא, אלו דברים דוחוף לעשות בשבת ומה ניתן לדחות למוצאי שבת.

*

כאן המקום להסביר עניין חשוב. מצב של דחיה מסוכן מאוד למושתלי כליה. במידה ונוצרת חיללה דחיתת כליה טוטאלית, הגוף מפתח נוגדים. כך שמלבד הסכנה של אבדן השתל, גם מציאת כליה אחרת בעתיד עלולה להיות מסובכת מאוד. אומנם, הדבר אפשרי, אך כולם עושים כל מאמץ כדי למנוע את הדחיה. תרופות להתמודדות במצב דחיה הון אחד הדברים שעובדים על פיתוחו בכל המרכיבים הנחשבים בעולם, וכן משנה לשנה הולך היצע ומתרחב. בORA רפאות ד' כיום, בטיפול טוב ומידי ניתן להשתלט על רוב סוג

אנשים אמיצים באמצעות בדור

שהגענו בזמן, הודיעו להשם שווה קרה בדיק בשבת הזאת בה ההורם שלך הגיעו אלינו וכן הילדים לא נשארו בלבד, ברוך ד' שידידי הרופא היה בבית, ברוך ד' שהצלחנו להמתין ולצאת מבלי לגורום לבלה מיותרת, ברוך ד' שהרופאים כאן כל כך קשובים לצרכיו, ברוך ד' שהחובש הגיע בבדיקה לבית החולים הדסה' וכעת יש בבית שלנו שמחה ולא עצב, ברוך ד'... על כל כך הרבה דברים הוא מצא להודות, כך שגם בתוך הקושי, הפחד והבהלה, הרגשתי בעצמי את תחושת ההודיה. הוא צודק, יש כל כך הרבה על מה להודות.

מעוניין לראות איך מכל המחלקות בעולם הוביל בעלי אל מחלקת עיניים. הוא, שהוציאו "דוקטורט" מיוחד בomidah עין טוביה, בראית הטוב אצל השני ובהתכלות על כל הניסיונות ששולח לו בורא עולם כאלו אוצר, אושפו במחלקת עיניים. כמו שאמר כל מי שנכנס אל החדר: "הרוב הבר, כה סמלי ומתאים לראות אותך במחלקת עיניים, הרוי את מעלה העין הטובה שלך כולנו מכיריים". ואם כבר מדברים על עין טוביה. בצהרי אותה שבת, כאשר בעלי החל להרגיש מעט יותר טוב, הוא ישב ומנה לי את החסדים הרבים שהרעיף עליינו בורא עולם. ברוך ד'

הבהרות: עיתון קטיפה הוא שפונה לנברת הבר בבקשת להעלות על הכתב מקורות החיים של בעלה צ'ל. יהיו הדברים לזכרו הרבים ועליהם נשמותו של אברהם ישעיה בן דב צבי